Dosarul nr.4-70/2026
PIGD: 4-26030478-32-4-11032026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

09 aprilie 2026 mun. Hînceşti
Judecătoria Hînceşti, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedinte: Emil Bulat
Grefier: Ion Simionel
Cu participarea
Agentului constatator, IP Hîncești – Buruiană Igor
Victimei – *****
Apărătoarea victimei – Lupașcu Larisa
Făptuitorului – Barbos Ion
Apărătorul făptuitorului – Catărău Veaceslav

a examinat în şedinţă de judecată publică procedura contravenţională cu privire la comiterea de către Barbos Ion, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în r-nul. *****, a contravenţiei prevăzute în art. 78[1] Cod contravenţional, -

A C O N S T A T A T :

La 09 martie 2026, de către agentul constatator al IP Hînceşti, Buruiană Igor, a fost întocmit pe numele lui Barbos Ion, procesul verbal cu privire la contravenţie, fiindu-i încriminată săvârşirea faptei contravenţionale prevăzute de art.78[1] Cod contravenţional.

La aceiași dată, în conformitate cu prevederile art.400, alin.(5) Cod contravenţional, agentul constatator din cadrul IP Hînceşti a remis procesul-verbal cu privire la contravenţie spre examinare în fond instanţei de judecată competente, fără a înainta vre-o recomandare.

Astfel, la 11 martie 2026, în judecătoria Hînceşti, sediul Central a fost înregistrat dosarul contravenţional întocmit pe numele făptuitorului Barbos Ion de către agentul constatator al IP Hînceşti, pe faptul săvârşirii contravenţii prevăzute în art.78[1] CC, dosarul fiind repartizat, la acceiaşi dată, prin PIGD în mod automat-aleatoriu judecătorului Emil Bulat.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria nr. MAI06 *****, din 09 martie 2026, s-a constatat că la 24 februarie 2026, ora 17:00, în s. Sărata-Galebnă, r-nul. Hîncești, Barbos Ion, aflându-se la domiciliu , în urma unui conflict cu soția, *****, i-a aplicat cu palmele și pumnii smulgându-i păr de pe cap, conform raportului de constatare nr. 202622P0043, din 27 februarie 2026, fiind constatate leziuni corporale ce se califică ca vătămate neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

În urma celor constatate de agentul constatator, la 09 martie 2026, în prezența lui Barbos Ion a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 78[1] Cod Contravențional, ultimul confirmând prin contrasemnătură aducerea la cunoștință a procesului-verbal cu privire la contravenție, drepturile și obligațiile, neavând care-va obiecții asupra actului întocmit.

În şedinţa judiciară, agentul constatator IP Hînceşti, Buruiană Igor, a comunicat instanței că susține procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit și solicită aplicarea unei sancțiuni sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în limitaminimă pe motiv că Barbos Ion recunoaște vina.

Victima ***** în ședința de judecată a declarat că la 24.02.2026 ora 17.00 a avut loc un conflict cu soțul său Barbos Ion, în urma căruia acesta i-a aplicat mai multe lovituri, fiind nevoită să înștiințeze poliția. Anterior astfel de conflicte nu au avut loc, la moment s-au împăcat și solicită aplicarea unei pedepsei în limit minimă de pedeapsă

Apărătoarea victimei, Lupașcu Larisa (mandat nr. 1401454, din 09.04.2026, licență nr. 0808), a susținut procesul-verbal cu privire la contravenție și a solicitat aplicarea unei sancțiuni sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Persoana în privinţă căruia a fost întocmit procesul contravenţional, Barbos Ion, în ședința de judecată a declarat că recunoaște vina, la 24.02.2026 a avut loc un conflict cu soția sa, la care nu s-a abținut și a lovit-o de mai multe ori. Îi pare rău de cele comise, și solicită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Apărătorul făptuitorului, Catărău Veaceslav (mandat nr. 2277095 din 09.04.2026, licență nr. 921), în şedinţa de judecată a menţionat că dat fiind faptul recunoașterii de către făptuitor a vinei în cele săvârșite, solicită instanței aplicarea unei pedepse minime.

Studiind materialele cauzei prezentate cu analiza cumulară a procesului-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa și coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional instanța de judecată reține următoarele concluzii:

Potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) Cod contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În conformitate cu art. 452 Cod contravenţional, cauza contravenţională se judecă în instanţa de judecată în şedinţă publică, oral, nemijlocit şi în contradictoriu.

În conformitate cu art. 458 Cod contravenţional, judecând cauza contravenţională, instanţa este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În conformitate cu art. 425 alin. (3) Cod contravenţional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Totodată, în acord cu prevederile art. 425 alin.(1) Cod contravenţional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei, iar conform alin.(5) al articolului enunţat, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Astfel, chiar dacă Babros Ion, în cadrul ședinței de judecată și-a recunoscut vina în cele săvârșite, în raport cu probele administrate în cauză, aşa cum au fost interpretate, rezultă că fapta a fost descrisă în mod corect de către agentul constatator, instanţa de judecată constată că vinovăţia lui Barbos Ion de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 78^1 Cod contravenţional este demonstrată integral prin analiza coroborată a următoarelor probe administrate în cauză, atât în faza constatării faptei și documentării acesteia cât şi în faza cercetării judecătoreşti, respectiv:

- *proces-verbal cu privire la contravenție din 09 martie 2026;*
- *Informație 112, recepționată la 24 februarie 2026, ora 17:35 și comunicată de Scafaru Aliona, care a indicat că la domiciliu, ginerele său, Barbos Ion, se află în stare de ebrietate alcoolică avansată și manifestă un comportament agresiv față de soția sa, *****;*
- *Raportul subofițerului superior a SP al SSP a IP Hîncești, Moroz Dumitru, din 25 februarie 2026, potrivit căruia: „Luând legătura telefonică cu apelanta, dumneaei a comunicat că nu mai are nevoia de un echipaj de poliție din motiv că cet. Barbos Ion este plecat de la domiciliu într-o direcție necunoscută”;*
- *Plângerea cet. *****, din 26 februarie 2026, prin care roagă organele competente să i-a măsuri cu soțul acesteia, care la 24 februarie 2026, în jurul orelor 18:00, aflându-se la domiciliu, a numit-o cu cuvinte necenzurate, după care a lovit-o cu pumnii în regiunea capului, cauzându-i dureri fizice;*
- *Proces-verbal de audiere a victimei, din 26 februarie 2026, care a indicat că locuiește împreună cu soțul acesteia, Barbos Ion la mama sa. La dat de 24 februarie, în jurul orelor 18:00, din motivul invocării unui conflict între ultimii, din cauze financiare, soțul a început să se comporte foarte agresiv, să o înjure și să ridice mâinile. Și anume a fost lovită peste față, în cap, ureche cu putere, toate acestea având loc în fața copiilor minori (3 copii). După care, ultimul a ieșit de la domiciliu și a plecat într-o direcție necunoscută. Până în prezent la domiciliu nu a mai venit. Anterior astfel de cazuri au mai avut loc;*
- *Raportul de constatare, nr. 202622P0043, din 27 februarie 2026, potrivit căruia, la cet. ***** s-au constatat: echimoză la față pe dreapta, echimoză pe pavilionul urechii drepte, sector cu lipsă de păr și păr rărit, care au fost produse prin mecanism traumatic de lovire/compresie, cu/de obiect contondent dur aproximativ în jur de 1-2 zile înainte de data examinării medico-legală (26*

februarie 2026, orele 11:55 min), pot data cu timpul și circumstanțele indicate în solicitare și declarațiile persoanei examinată. Leziunile corporale menționate, generează dereglarea sănătății nu mai mult de 6 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății. Ținând cont de aspectul morfologic și localizarea leziunilor corporale constatate, producerea acestora de la căderea propriei staturi – puțin probabil;

- *Proces-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional, din 09 martie 2026, potrivit căruia ultimul indică că locuiește cu soția acestuia, ***** și 3 copii minori. La data de 24 februarie 2026, în jurul orelor 17:00, împreună cu familia se aflau la domiciliul soacrei, Scafaru Aliona în s. *****. La un moment dat între ultimul și soția sa, s-a început un conflict de la neajunsuri, soția acestuia a început să strige la el în prezența copiilor minori. Făcându-i observație, ea nu a reacționat, astfel nu s-a putut abține și a lovit-o cu palma în regiunea capului și a tras-o de păr. La scurt timp a plecat și s-a dus la domiciliul bunicii sale, din or. Strășeni.*

Verificând pertinenţa şi veridicitatea probelor, instanța consideră că acestea demonstrează incontestabil vinovăţia făptuitorului Barbos Ion de comiterea faptei incriminate, lipsind careva dubii ce ar putea pune la îndoială temeinicia învinuirii înaintate.

Acţiunile făptuitorului întrunesc sub aspect subiectiv şi obiectiv semnele constitutive ale componenţei de contravenţie stabilită la art.78[1] Cod contravenţional calificându-se ca - maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale, fapt confirmat de materialele dosarului și declarațiile participanţilor la proces, depuse la etapa instrumentării cauzei de către agentul constatator.

Cu referire la pertinența învinuirii contravenționale aduse persoanei vizate și la corectitudinea încadrării juridice a faptei imputate, instanța consideră necesar să facă unele precizări de ordin juridic, relevante pentru justa soluționare a cauzei. Astfel, din materialele dosarului contravențional rezultă că agentul constatator a calificat fapta pretins ilicită în temeiul art. 78[1] Cod contravențional, pe semnele contravenției de „maltratare sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale”.

Instanța reține că una dintre condițiile esențiale pentru existența contravenției prevăzute de art. 78[1] Cod contravențional o constituie calitatea specială a subiecților raportului contravențional, respectiv faptul ca făptuitorul și victima să aibă statutul de membri de familie. Or, această noțiune nu poate fi interpretată extensiv sau arbitrar, ci urmează a fi stabilită strict în conformitate cu normele legale incidente, în special cu dispozițiile art. 133[1] Cod penal, care definesc în mod expres sfera persoanelor ce pot fi considerate membri de familie în sensul legislației penale și contravenționale.

Potrivit art. 133[1] alin. (2) Cod penal, prin membri de familie se înțelege, printre altele, soții, foștii soți, rudele apropiate, precum și alte persoane aflate în relații de rudenie, în condițiile legii. Această normă are caracter de aplicabilitate generală în

materia faptelor de violență în familie, inclusiv în domeniul contravențional, având în vedere trimiterea implicită și necesară la definițiile din dreptul penal, ca drept comun în materie de incriminare și sancționare.

Analizând probele administrate în cauză, în special declarațiile făptuitorului și victimei, instanța constată că între făptuitor și persoana vătămată există relația de soț-soție.

Astfel, instanţa conchide că, cumulul de probe prezentate în sprijinul învinuirii şi enumerate mai sus, dovedesc vinovăţia lui Barbos Ion, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obţinute cu respectarea normelor de procedură şi în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăţia contravenientului în săvârşirea contravenției imputate.

În cadrul examinării cauzei, judicios a fost reconstruită ideologic situația de fapt, stabilindu-se în concret că făptuitorul a acţionat în mod conjugat sub aspect rezolutoriu prin intenție directă. Producerea rezultatului socialmente periculos - lezarea integrității corporale a victimei - a fost dovedită. De asemenea existența raportului de cauzalitate rezultă în mod neechivoc din probele administrate, acestea relevând că atingerea adusă integrității corporale a părții vătămate este consecința faptei săvârșite de făptuitor.

Starea de fapt mai sus prezentată rezultă din analiza coroborată a tuturor probelor administrate în cauză, în ambele faze ale procesului contravențional desfășurate până în prezent, în cauză, fiind răsturnată prezumția de nevinovăție. Or, prezumția de nevinovăție a făptuitorului nu este absolută ci relativă, ea putând fi răsturnată prin orice mijloc de probă administrat în mod legal.

Reieşind din materialele cauzei contravenţionale elucidate supra precum şi materialele probatorii cercetate în cursul judecării pricinii, se constată, că Barbos Ion se face vinovat de săvârşirea contravenţiei prevăzute de art.78[1] CC, comisă la 24 februarie 2026 şi anume, maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, şi anume în privinţa soției *****, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale.

Or, potrivit prevederilor art.425 alin.(3) CC, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Pornind de la materialul probatoriu cercetat în şedinţa de judecată publică, având la bază principiul oralităţii, instanţa de judecată reţine, că fapta contravenţională a avut loc la data şi ora indicată în procesul-verbal cu privire la contravenţie întocmit la 09 martie 2026.

Astfel, în urma agresiunii fizice aplicată de Barbos Ion față de *****, potrivit raportului de constatare nr. 202622P0043 din 27 februarie 2026, a fost concluzionat că în urma examinărilor medico-legale la cet. ***** s-au depistat: echimoză la față pe dreapta, echimoză pe pavilionul urechii drepte, sector cu lipsă de păr și păr rărit, care au fost produse prin mecanism traumatic de lovire/compresie, cu/de obiect contondent dur aproximativ în jur de 1-2 zile înainte de data examinării medico-legală (26 februarie 2026, orele 11:55 min), pot data cu timpul și circumstanțele indicate în solicitare și

declarațiile persoanei examinată. Leziunile corporale menționate, generează dereglarea sănătății nu mai mult de 6 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății. Ținând cont de aspectul morfologic și localizarea leziunilor corporale constatate, producerea acestora de la căderea propriei staturi – puțin probabil.

În speţă, având la bază cumulul de probe cercetate şi elucidate în şedinţa de judecată publică, instanţa constată, că fapta contravenţională a avut loc la data şi ora indicată în procesul – verbal cu privire la contravenţie. Prin probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod, vinovăţia lui Barbos Ion în săvârşirea contravenţiei imputate acestuia, prevăzută de art.78[1] CC a fost demonstrată cu certitudine în şedinţa de judecată.

Astfel, conform reglementărilor codului contravenţional, instanţa urmează ca în fiecare caz separat să întreprindă măsuri pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante. La caz, instanţa relevă faptul, că în şedinţa de judecată a fost demonstrat şi probat prin materialele cauzei contravenţionale anexate caracterul veridic al faptei contravenţionale.

La fel, în şedinţa de judecată, instanţa a constatat cu certitudine, că în urma întocmirii procesului verbal cu privire la contravenţie, agentul constatator a respectat prevederile art.443 CC, careva temeiuri care ar duce la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie din 09 martie 2026, nu au fost stabilite.

Or, instanța relevă faptul, că în ședința de judecată a fost demonstrat și probat prin materialele cauzei contravenționale anexate caracterul veridic al faptei contravenționale, procesul-verbal cu privire la contravenție completat în privinţa făptuitorului Barbos Ion a fost întocmit în prezența acestuia, faptul dat fiind consemnat prin semnătura ultimului, respectiv acesta cunoaște că în privința sa a fost întocmit proces-verbal contravențional, iar în momentul întocmirii procesului verbal care-va obiecții nu a înaintat, motiv din care instanța de judecata odată în plus ajunge la concluzia că procesul a fost întocmit de către agentul constatator cu respectarea prevederilor art. 443 CC.

Mai mult decât atât, în cadrul ședinței de judecată, contravenienta a recunoscut în mod expres săvârșirea faptei imputate, fapt care constituie un element de probă relevant și pertinent, coroborând în mod direct materialele administrate în cauză. Această recunoaștere voluntară are valoarea juridică a unei declarații asumate, care nu doar confirmă constatările agentului constatator, dar și consolidează prezumția de legalitate și temeinicie a procesului-verbal întocmit. Or, prin raportare la principiile generale, recunoașterea faptei reprezintă un indiciu puternic al vinovăției, întrucât exprimă acceptarea responsabilității de către persoana vizată și exclude existența unor circumstanțe de natură să înlăture răspunderea. În consecință, această împrejurare servește drept argument suplimentar care întărește concluzia instanței asupra caracterului fondat al procesului-verbal și asupra vinovăției contravenientei.

Analizând probele cercetate în şedinţa de judecată prin prisma prevederilor art. 425 din Codul contravenţional, care stipulează că probele sunt elemente de fapt, dobândite în

modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei, instanţa, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, conchide că în şedinţa de judecată cu certitudine s-a dovedit vinovăţia lui Barbos Ion în comiterea contravenției prevăzute de art. 78^1 din Codul contravențional.

În consecinţă, instanţa constatând existenţa elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 78/1 Cod contravenţional, în acţiunile lui Barbos Ion, şi având la bază demonstrarea vinovăţiei făptuitorului şi urmărind scopul legii contravenţionale privind apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, instanţa va recurge la criteriile de individualizare a sancţiunii contravenţionale în dependenţă de gradul prejudiciabil atins prin comiterea contravenţiei dar şi de obiectul generic la care atentează aceasta.

Conform prevederilor art. 9 alin. (1) din Codul contravențional, la aplicarea legii contravenţionale se ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de persoana făptuitorului şi de circumstanţele atenuante ori agravante.

Potrivit prevederilor art. 41 din Codul contravenţional, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante.

Ținînd cont de criteriile generale de invidualizare a pedepsei instanța de judecată constată în calitate de circumstanțe atenuante: comiterea unei contravenții pentru prima dată, or la materialul contravențional lipsește cazierul contravențional care ar demonstra că Barbos Ion a comis care-va contravenții și atras la răspundere contravențională.

Circumstanțe agravante pe cauză n-au fost stabilite.

Astfel, reieşind din materialele prezentate în şedinţa de judecată şi sancțiunile prevăzute de legiuitor, ţinând cont de prevederile art. 41 din Codul contravenţional, luând în considerație că vinovăția lui Barbos Ion în comiterea faptelor imputate a fost dovedită prin probe pertinente și admisibile, instanța de judecată consideră că contravenientul se poate corija, iar scopul sancţiunii contravenţionale, prevăzut de art. 2 din Codul contravenţional, poate fi atins și prin aplicarea prevederile art. 37 Cod contravențional și anume sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în mărime minimă.

Instanța, apreciind individualizarea sancțiunii ce urmează a fi aplicată făptuitorului, pornește de la necesitatea respectării principiilor legalității, proporționalității și echității sociale, principii care guvernează atât răspunderea contravențională, cât și scopul sancțiunii în general. Or, sancțiunea aplicată nu trebuie să aibă un caracter pur represiv, ci să fie aptă să asigure realizarea funcției sale educative și preventive, raportată la circumstanțele concrete ale cauzei și la persoana făptuitorului.

În acest context, instanța reține că fapta săvârșită prezintă un grad redus de prejudiciabilitate, aspect confirmat atât de natura și întinderea vătămărilor constatate, cât și de absența unor consecințe semnificative sau de durată asupra părții vătămate.

Vătămările suferite nu au generat urmări grave, ireversibile ori de natură să afecteze în mod substanțial ordinea socială ori relațiile sociale protejate de norma de incriminare, ceea ce relevă un nivel scăzut de pericol social concret al faptei.

Totodată, din analiza circumstanțelor producerii incidentului, instanța constată că fapta a survenit pe fondul unui conflict spontan, izvorât dintr-o neînțelegere punctuală între părți, fără a rezulta existența unei intenții premeditate sau a unei conduite persistente de încălcare a normelor de conviețuire socială. Acest context factual relevă caracterul izolat al comportamentului făptuitorului și permite concluzia că incidentul nu exprimă o atitudine constantă de dispreț față de valorile sociale ocrotite de lege.

Având în vedere aceste elemente, instanța apreciază că aplicarea unei sancțiuni sub forma muncii neremunerate în folosul comunității, stabilită la limita minimă prevăzută de lege, răspunde exigențelor de echitate și proporționalitate. O asemenea sancțiune este de natură să asigure atât responsabilizarea făptuitorului, prin implicarea sa directă într-o activitate utilă comunității, cât și prevenirea săvârșirii unor fapte similare pe viitor, fără a genera consecințe disproporționate față de gravitatea concretă a faptei.

Instanța subliniază că aplicarea unei sancțiuni mai severe, în lipsa unor urmări grave și în condițiile unui grad prejudiciabil redus, nu ar fi aptă să corespundă realităților sociale și nu ar reflecta în mod just principiul echității sociale, putând conduce la o reacție sancționatorie excesivă în raport cu scopul urmărit de legiuitor. Prin urmare, soluția adoptată se circumscrie unei aprecieri juste și rezonabile a tuturor circumstanțelor cauzei, fiind de natură să realizeze un just echilibru între necesitatea sancționării faptei și respectarea drepturilor și intereselor legitime ale făptuitorului.

Drept urmare, instanța de judecată consideră că faţă de Barbos Ion urmează a fi aplicată sancţiunea prevăzută de norma încriminată în mărime minimă de 40 ore muncă neremunerată în folosul comunităţii, or în susţinerea poziţiei au fost luate în calcul motivul comiterii faptei, Barbos Iona comis o contravenţie ce atentează la sănătatea persoanei și anume la sănătatea membrilor familiei, şi anume asupra cumnatului său, Coșleț Ion, iar prin aplicarea sancţiunii date va duce la atingerea scopului legii contravenţionale.

Se aduce la cunoştinţă contravenientului Barbos Ionprevederile art.37 alin.(6) Cod contravenţional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

În conformitate cu prevederile art. 462 Cod contravențional, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaşte vinovat ***Barbos Ion*** de comiterea contravenţiei prevăzute în art.78[1] Cod contravenţional şi în baza normei indicate a-i aplica sancţiunea sub formă de ***muncă neremunerată în folosul comunităţii pe o durată de 40 (patruzeci) ore***.

Se aduce la cunoştinţă contravenientului ***Barbos Ion*** prevederile art.37 alin.(6) Cod contravenţional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii,

această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Hînceşti.

Preşedintele şedinţei
Judecător **/semnat/** **Emil Bulat**
Copia corespunde originalului
Președintele ședinței
Judecător **Emil Bulat**